

реваха съ страшна сила топоветѣ и отъ двѣтѣ страни. Облаци димъ се дигна и покри небето, цѣлата околностъ се огласи съ човѣшки викове, охкания на ранени и умиращи, цвилене на коне, звѣнъ на саби, плющене на куршуми, пукотъ на снаряди и скърцане на кола. Наполеонъ стои на високо мѣсто и дава команда слѣдъ команда. Френската войска като бѣсна се впуска върху рускитѣ окопи и ги заема, ала руситѣ стихийно нападатъ и от-

Наполеонъ гледа боя.

ново изтикватъ оттамъ френцитѣ. Огънь и желѣзо, кръвь и купища човѣшки трупове покриватъ цѣлата околностъ. Руситѣ храбро се бранятъ и гинатъ прѣдъ своитѣ окопи. Наполеонъ ги посипва съ гранати и куршуми, а слѣдъ това заповѣдва да се хвърлятъ всички на ножъ (атака). Прѣзъ цѣлия день побѣдата клонѣше ту на една, ту на друга страна. Настъпи вечерята и никой не знаеше, кой е побѣдителъ. Кутузовъ мислѣше, че неговата войска е надвила френцитѣ.